

Buket Başaran Akkaya

CİNSEL KİMLİĞİYLE KADIN

Ülkemizde cinsel bilgi kaynaklarının sınırlı olması, toplumda cinsellikten konuşmanın ayıp olarak görülmesi sağlıklı gelişimi etkilemektedir. Kadın cinselliği, özellikle kırsalda mülkiyeti ve karar hakkı erkeğe ait olan bir meta olarak görülmektedir. Uzmanlara göre, kadın ve erkeğin cinselliği tam olarak kavrayamaması bazı sorunların da temelini oluşturuyor.

Gelişme çağında bedenlerini merak eden erkek çocuğuna özgürlük tanınırken, kız çocuğu bedenini ona bakanların gözüyle görmeye koşullandırılmıştır. Örneğin; erkek çocuğun doğar doğmaz çıplak fotoğrafını çekmek neredeyse bir gelenek hâline gelmiştir. Üstelik ebeveynleri bunu bir onur tablosu gibi eşe dosta gösterirken kız çocuğu ayıp, günah kisvesi altında sıkıştırılıp kalmıştır. Kızlar ergenliğe adım attıklarında oturup kalkmalarından, nerede, ne zaman, nasıl davranacaklarına kadar ‘el ne der’ korkusuyla baskı altına alınmıştır.

Çoğu kadın, cinselliği evlilik içindeki görevlerinden birisi olarak görür. Dolayısıyla bu duruma koşullandırılarak yetiştirilen kadınların odaklandıkları nokta haz değil, içinde bulundukları ilişkidir. Zaten cinsel hazza kendisini aday görmeyen bir kişinin bu konuda kendini geliştirmesi de beklenemez. Oysa her iki cins de ruhsal ve bedensel olarak zevk almaya uygun olarak tasarlanmıştır.

Devletin, çevrenin, ailenin baskıcı yaklaşımları sonucu ülkemizde kadınların pek çoğu evlilik hayatına bilgisiz ve deneyimsiz olarak adım atarlar. Çünkü bir ilişki, kadının kendi namusunu sorgulamasına yol açarken erkek için böyle bir sorun yoktur. Erkek, cinselliği sadece haz odaklı, dolayısıyla da bir ilişki içinde olmadan, sadece o an’a yönelik bir arzu şeklinde yaşar ve paralı seks endüstrisi de bu sosyal fark üzerine kurulmuştur.

Pek çok ülkede kadınların, erkekler ve toplum gözünde kıymetli ve evlenilebilir olması için namuslu olması gerekiyor. Namuslu olmanın göstergesi de bakire olmak! Bu beklenti kadına cinsel deneyimsizliğinin ödüllendirilmesini aynı zamanda cinsel deneyimlerinin de cezalandırılmasını getiriyor. Evlenilecek kızların bakire olması gerektiğini düşünen bir toplum, verilen cezayı da üstü örtülü olarak olumlarken kendi seçtiği kişi ile sevişen kadını cezalandırır ve öteki genç kızlara da gözdağı vererek, tehdit ederek, bastırılmış bir kadın yaratır. Oysa kadının kiminle ve ne tür cinsellik yaşadığı önemlidir. Ayrıca kadının söz konusu potansiyelini nasıl yaşayacağı hakkı, insan haklarının temel bir parçasıdır.

Erkeklerde cinsellik, ileri yaşlarda azalarak da olsa var olmasına karşılık, kadınların haz alma ve orgazm olma kapasiteleri yaşla sınırlı değildir. Menopoz sonrasında doğurganlıkları bitse de biyolojik ve psikolojik olarak sahip oldukları bu cinsel haz alma avantajı sürer.

Genelde ilk cinsel ilişki kadın açısından korku yüklüdür. Bu bir yandan yıllardır abartılarak anlatılan kızlık zarının yırtılmasından duyacağı acı, öte yandan da karşısındaki erkeğin kendisinin bakire olup olmadığını test edeceği bir sınavdır. Bu yüzden birçok genç kadının ilk cinsel ilişkisi çoğu kez bir karmaşaya dönüşür. Ayrıca kadın hep bilir ki o gece yaşanacaklar kendisi için iltir erkek için değildir.

Bekâret, aynı zamanda erkek için bir genç kızın kendisini ve doğurganlığını ona sakladığının maddi bir kanıtı gibi olsa da cinsel hazzın başka yollarla alınması konusunda toplumumuz aynı derecede tutucu değildir. Toplumun yüzde 43'ü bakireliği korumak için oral ve anal seks yapılabileceğini savunmaktadır. Gene toplumun yüzde 10'u 'erkekler için çok önemli ise kadınların bekâret zarlarını diktirerek evlenmelerinde bir sakınca yoktur' şeklinde düşünmektedir. Böyle bir iklimde yetişen ve evlenmeden önce sevmiş, sevişmiş bütün genç kızlar evlenecekleri zaman hâlâ bakire oldukları ile övünmekte ve bu konuda geliştirilen öteki sevişme stratejileri ile bekâretlerini korumaktadırlar.

Aslında toplumumuzda genel olarak kadınlardan, evlenmeden önceki beklentilerimizle, evlendikten sonraki beklentilerimiz uyuşmamaktadır. Kadınların bakire olmasını neredeyse toplumun tamamı tarafından onaylanan bir önerme olarak kabul ediyorsak, bu beklentinin doğal sonucu da problemlidir. Çünkü kadının değerini, erkeklerin aksine evlilik öncesindeki yaşama pratiğine göre değerlendiren bir toplum sadece kadınları değil, erkekleri de sakatlamaktadır. Namus adına bu denli kontrolün olduğu ortamlarda erkekler de cinselliklerine yabancılaşmakta, zorunlu olarak paralı seks ya da pornografiye yönelmektedirler.

Dünyada pek çok kadın, cinselliği ile organik tüm bağı yitirmiş ya da hiç tanışmamış ne yazık ki... En modern çevrelerde bile kadın üstlendiği tarihsel rolden kolay kolay sıyrılamıyor. Bir de cinselliğini hiçbir şekilde seçme ve yönlendirme şansı olmamış Anadolu'daki tipik kadın örneği var ki onun için cinsellik bir an önce unutulması gereken kötü anılar yığınınından ibarettir.

Kaç kadın cinselliğini doğal akışı içinde keşfetme şansına sahip olabiliyor?

Kaç kadın korku, iğrenti, zorlanma, kaygı gibi duygular eşlik etmeden cinselliğini yaşayabiliyor?

Cinsellik çiftlerin her ikisinin de onayı olarak gerçekleştiği doğrusundan yola çıkarak sormak istiyorum, acaba kaç kadın yıllarca eşi ya da birlikte olduğu erkek tarafından tecavüze uğruyor?

Kadın, hangi yaşanmışlıklardan/yaşanmamışlıklardan sonra cinselliğine tümüyle küsüyor? Bir barışma süreci mümkün mü?

Sorular ve sorunlar hiç bitmiyor ne yazık ki...

Kadın cinselliği söz konusu olunca sistem tüm gücüyle ve farklı araçlarıyla (basılı yayınlar, basın yayın organlarında söyleşiler, diziler, filmler, reklamlar...) aynı amaca hizmet ediyorlar. Kadın, toplumda cinsel obje olmanın ötesinde bir yer bulamıyor kendine... Sonuçta çıkışsızlığın kronikleştiği kapitalist düzende her iki cins de eziliyor. İnsanlarda pek çok alanda faşizan eğilim ve sapkınlık artarken; erkek cinselliği sonsuz tüketici bir sapıklığa, kadının cinselliği ise birincil roller üretmeyi unutmuş cinsiyetsiz bir yapıya dönüşüyor.

Dini inanç boyutlarında da cinselliği ele aldığımızda dayatmaya maruz kalan hep kadın. Muhafazakâr güçlerin yükselişi ile yüceltilen tabular, kadın cinselliği hakkında hatalı anlayışları üretmeyi ve beslemeyi sürdürüyor. Cinsellik kadınlar için bir tabu hâline getirildikten sonra erkekler tarafından onu bu kanaldan yönetmek, aşağılamak, ödüllendirmek de kolay oluyor! Bu durum birçok kadının cinselliğe olumlu yaklaşımını zorluyor ve sağlıklı, eşitlikçi bir cinsellik ihtimali giderek azalıyor.

Kadın sesini, erkeğe yönelik bir şiddet olarak yorumlayan pek çok zihniyet; sesi dahi cinsiyeti denetlenecek bir şey olarak görüyor. Çünkü kadın sesi vahşilikle, delilikle ve cadılıkla özdeşleştiriliyor ve bu özdeşleştirme sadece antik dönemle kalmayıp günümüze kadar geliyor. Kadınların doğururken çılgılık atması, acı çekerken ağlaması, zevk alırken inlemesi ataerkil düzende 'denetlenemez sesin göstergeleri' olarak kabul ediliyor ve 'yargılanmalı, denetim altına alınmalıdır' diye düşünülüyor.

Antik Yunan'dan Roma İmparatorluğu'na kadar olan dönemde bilim insanları, fizyologlar, kadınların sesinden ilk cinsel deneyimini yaşayıp yaşamadığını ya da regl olup olmadığının bilinebileceğini iddia etmişlerdir. Bu düşünce erkeklere, kadının sessiz olmasının gerekli bir neden olduğunu sunmaktadır.

Yine Antik Yunanda sözsel aktivitenin vuku bulduğu delikle / cinsel aktivitenin vuku bulduğu delik, Yunanca ve Latince de aynı anlama geliyor. Yunanca stoma, Latince os. Her iki ağız da, içi boş bir oyuğa erişim sağlıyor ve bu gerekçeyle kapalı tutulması gerekiyor. Yani temelde hem ağız hem de vajina kadın cinselliğinin korunması, saklanması gereken iki açıklığıdır. Erkekler kadınların bu uzuvlarını kapalı tutarak onların iffetlerini sağlamalıdır.

Sonuçta kadın hangi toplumdan ya da hangi dine mensup olursa olsun hiç fark etmiyor. Erkek çocuğuna doğar doğmaz tanınan özgürlüğün tam tersine, kız çocukları korku, bağınazlık ve yok sayılma kısırcasında ergenliklerine adım atıyorlar. Örneğin; erkek çocuğun sünnetle erkekliği ilan edilir. Onun için kutlamalar, düğünler yapılır kına yakılırken kız çocuğu ilk regl olduğunda tokatlanır. Bu, sen artık bir kadınsın edebini oturma anlamındadır. Hatta regl olmak kanamaktır, kirlenmektir. Pek çok dini yasaklamalara maruz kalmıştır. Regl olan kadın turşu yapamaz, dini vecibelerini yerine getiremez. İbadet yerlerine ve mezarlığa giremez...

Kadın birçok toplumda bir mal gibi alınıp verilir. Karşılığı başlık parasıdır. Hindu geleneklerinde çocuk yaşta evlendirilip yaşlı kocası öldüğünde geçimini karşılamak için fahişelik yapmaya zorlanır.

Mal elden gitmesin diye ölen kocasının kardeşiyle evlenmek zorunda bırakılır ya da berdel yapılır.

Evlenirken bekâreti, babası ya da erkek kardeşi tarafından kırmızı kuşak bağlanarak tescillenen kadın, donu nerede çıktıysa, kefeni orada giymek üzere baba evinden koca evine yollanır. Benim diyeceği evi yoktur. Kocasını memnun etmek zorundadır. Yatakta fahişe gibi davranması gerekmektedir. Bakire değilse bunu fark eden koca onu boşama hakkına sahiptir.

Sevdiği adama kaçan kız fahişe diye nitelendirilir. Ama erkek evlenmeden önce cinselliği deneyimlemesi için geneleve gönderilir.

Bir erkek evlat kız arkadaşını eve getirip onunla sevişebilir; ne de olsa erkektir, kız düşünsündür. Ebeveynler aynı hakkı kendi kızlarına tanımazlar...

Kadın tacize uğrarsa bu biraz da kendi suçudur. 'Dişi köpek kuyruk sallamazsa erkek köpek ardından gelmez,' denir. Kadının giyim kuşamına da dikkat etmesi gerekmektedir. Açık seçik kıyafetlerle dolaşamaz, giymek isterse de ancak kocasının karşısında giyebilir. Başka erkeklere şehvet uyandırıcı şekilde bakamaz. Toplumda bacaklarını açarak oturamaz, bu davet kabul edilir. Cinsellik üzerine konuşamaz çünkü ayıp, yasak ve utanç vericidir. Kocasını istediğinde onunla birlikte olmak zorundadır. Olmazsa kocası başka kadınlara gidebilir. Yani erkeğin uçkurunun vebali de onundur.

Adı çoktur; ana, eş, sevgili, aşçı, işçi, hizmetçi... Özdeyse *kadının adı yoktur*. Ancak şu unutulmamalı, sistem tarafından ne kadar ötekileştirilse de yadsınamaz bir gerçek vardır ki kadınlar toplumun yarısıdır. Diğer yarısını da kadınlar doğurur ve büyütür.

Kaynakça:

Prof Dr. Lale Taşkın *Cinselliğin Anlamı, Toplumsal Değerler ve Sorumluluk*

<https://slideplayer.biz.tr/slide/10166671/>

Dr. Bozdemir N, Özcan S. *Cinsellik ve Cinsel Sağlığa Genel Bakış(PDF)*

<http://dergipark.ulakbim.gov.tr/tjfmnp/article/viewFile/5000055970/5000053179>